

Άρθρα 847, 848, 851, 874, 939 έως 945, 1710, 1901 ΑΚ - 112 ΕισΝΑΚ - 669 Ε.Ν. - 64 έως 67 του ν.δ. 17.07/13.08.1923

Η πρόθεση βλάβης ως προϋπόθεση της διάρρηξης καταδολεντικής απαλλοτρίωσης και η έκταση της ευθύνης των κληρονόμων εγγυητή σε αλληλόχρεο λογαριασμό, που δεν έχει κλείσει οριστικά κατά τον χρόνο του θανάτου του.

Ο φορέας απαίτησης από αλληλόχρεο λογαριασμό έχει την ιδιότητα του δανειστή και, αντίστοιχα, ο πιστούχος και ο εγγυητής του οφειλέτη και πριν από το οριστικό κλείσιμο του αλληλόχρεου λογαριασμού.

Η ευθύνη του εγγυητή από τον αλληλόχρεο λογαριασμό μεταβιβάζεται μετά τον θάνατό του στους κληρονόμους του, οι οποίοι ευθύνονται για την πληρωμή του κατά το κλείσιμο του λογαριασμού χρεωστικού υπολοίπου μέχρι του ποσού, για το οποίο είχε αυτός εγγυηθεί, οποτεδήποτε κι αν γίνει το κλείσιμο του λογαριασμού, και όχι, κατ' ανάλογη εφαρμογή όσων δέχθηκε η ΟΛΑΠ 31/1997 για τον αποχωρήσαντα πριν από το οριστικό κλείσιμο του αλληλόχρεου λογαριασμού ομόρρυθμο εταίρο πιστούχου εταιρείας, μέχρι του ύψους του παθητικού υπολοίπου που εμφάνιζε ο λογαριασμός κατά τον χρόνο του θανάτου του εγγυητή.

Σε διάρρηξη υπόκεινται μόνο εκείνες οι δικαιοπραξίες που γίνονται από τον οφειλέτη προς βλάβην των δανειστών του. Σκοπός (πρόθεση) βλάβης υπάρχει, όταν ο οφειλέτης γνωρίζει ότι έχει χρέη και ότι με την απαλλοτρίωση του περιουσιακού του στοιχείου η υπόλοιπη περιουσία του δεν θα επαρκεί για την ικανοποίηση των δανειστών του.

Το στοιχείο της γνώσης πρέπει να συντρέχει κατά τον χρόνο που γίνεται η απαλλοτρίωση.

Απόφαση ΠΠρΑθηνών 1445/2014

(Σύνθεση: Β.Παπαϊωάννου, Φ. Καλαφάτη, Α. Καραγιάννη - εισηγήτρια)

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
 ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
 ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ

Αριθμός Απόφασης
 1445/2014

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Βασιλική Παπαϊωάννου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Φωτεινό Καλαφάτη, Πρωτοδίκη, Αργυρώ Καραγιάννη, Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Μαρία Αντωνοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 19^η Σεπτεμβρίου 2013 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της ενάγουσας: ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία
 « » (..)

(..) και το διακριτικό τίτλο « .. »

» ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία
 « », λόγω συγχώνευσης με απορρόφηση της
 δεύτερης από την πρώτη και ταυτόχρονης τροποποίησης των άρθρων του
 καταστατικού της πρώτης μεταξύ αυτού και της επωνυμίας (Φ.Ε.Κ. τ. Α.Ε. και
 Ε.Π.Ε. 8391/2000), η οποία εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Όθωνος αριθμ.

8 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ίριδα- Σωτηρία Γόντικα.

Των εναγομένων: 1) Κ. Λ. τω Κ. , ως
εξ απογραφής κληρονόμου του πατρός του Κ. Λ. του
Μ. , κατοίκου Ν. Φιλοθέης Αμαρουσίου Αττικής, οδός Νεαπόλεως αριθμ.
37, ο οποίος ενηλικιώθηκε και εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την
πληρεξούσια δικηγόρο του Βιργινία Περάκη και 2) Π. Φ.
του Β. , κατοίκου Ν. Φιλοθέης Αμαρουσίου Αττικής,
οδός Νεαπόλεως αριθμ. 37, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο μετά της
πληρεξουσίας δικηγόρου της Βιργινίας Περάκη.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 20-12-2007 αγωγή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης 161/02-01-2008 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 17/02-01-2008 προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 30-04-2009, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 10-03-2011, οπότε και αναβλήθηκε εκ νέου για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας κατά την οποία γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης με τη σειρά της από το πινάκιο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν, να γίνουν δεκτά, όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

λεωφύθιμιε
7 Εισαχτήρικ
A

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 939 επ. και 905 § 2 Α.Κ., σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 669 Ε.Ν., 874 Α.Κ., 112 Εισ.Ν.Α.Κ. και 64-67 του Ν.Δ. της 17.7/13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιριών», συνάγεται ότι εκείνος που ασκεί την από τα άρθρα 939 επ. Α.Κ. αγωγή για διάρρηξη της απαλλοτριωτικής πράξης του οφειλέτη του, που έγινε προς βλάβη του, πρέπει να έχει την ιδιότητα του δανειστή κατά το χρόνο επιχείρησης της απαλλοτρίωσης, τέτοια ιδιότητα έχει και ο δανειστής, που

Bil

Σ

2^ο ερωτικό της υπ' αριθμ. 1445/14 απόφασης του Πολυμελούς
 Πρωτοδικείου Αθηνών... Ταυτική... Διαδικασία

είναι φορέας απαίτησης από κατάλοιπο αλληλόχρεου λογαριασμού και πριν από το οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού, ο οποίος δημιουργεί μεταξύ των συμβαλλομένων μια διαρκή έννομη σχέση περιουσιακής φύσης, με συνέπεια η, σε κάθε στιγμή από την αντιπαραβολή των κονδυλίων πιστώσεων και χρεώσεων προκύπτουσα, ενεργητική ή παθητική, κατάσταση του να καταλογίζεται στο ενεργητικό ή παθητικό της περιουσίας των προσώπων μεταξύ των οποίων υφίσταται, δεδομένου ότι τα παραγωγικά της απαίτησής του αυτής περιστατικά υπάρχουν ήδη από το χρόνο σύναψης της σύμβασης του αλληλόχρεου λογαριασμού, από την οποία δημιουργείται, έκτοτε, ενοχή για το κατάλοιπο, με το κλείσιμο δε απλώς του λογαριασμού η απαίτησή του αυτή καθίσταται απαιτητή και ληξιπρόθεσμη. Επομένως, και ο δανειστής αυτός μπορεί να ασκήσει την από τα άρθρα 939 επ. Α.Κ. αγωγή για διάρρηξη απαλλοτριωτικών, προς βλάβη του, πράξεων του οφειλέτη του, έστω και αν κατά το χρόνο της απαλλοτρίωσης δεν είχε κλειστεί οριστικώς ο λογαριασμός, αρκεί το οριστικό κλείσιμό του να έχει συντελεσθεί μέχρι την πρώτη συζήτηση της περί διάρρηξης αγωγής του (βλ. σχετικά Ολ.Α.Π. 31/1997 Ελλ.Δ/νη 1997 σελ. 1526, Α.Π. 121/ 1998 Ελλ.Δ/νη 1998 σελ. 575). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθ. 847, 848, 851 ΑΚ, 47, 64-67 του ν. δ/τος της 17.7/13.8.1923 «Περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών» και 112 Εισ.Ν.Α.Κ., προκύπτει ότι ο εγγυητής για την καταβολή του υπολοίπου που θα προκύψει από τη λειτουργία συμβάσεως πιστώσεως με ανοικτό λογαριασμό, ευθύνεται, λόγω του παρεπομένου χαρακτήρα της εγγυήσεως, μέχρι του ποσού της κύριας οφειλής, δηλαδή της πιστώσεως για την οποία εγγυήθηκε, και όχι για απαιτήσεις από μεταγενέστερη σύμβαση παροχής πιστώσεως προς τον πρωτοφειλέτη, την εκπλήρωση της οποίας δεν εγγυήθηκε, εκτός αν η μεταγενέστερη σύμβαση δεν είναι αυτοτελής, αλλά συμπληρωματική, με την οποία απλώς αυξάνεται το ποσό της πιστώσεως, χωρίς να επέρχεται άλλη μεταβολή στους όρους της αρχικής συμβάσεως, οπότε ο εγγυητής ευθύνεται, μέχρι βέβαια του ποσού για το οποίο αρχικά ή και προσθέτως εγγυήθηκε, για την πληρωμή του ενιαίου αλληλόχρεου λογαριασμού. Η ευθύνη αυτή του εγγυητή από τη σύμβαση της εγγυήσεως μεταβιβάζεται μετά το θάνατό του

στους κληρονόμους του (άρθρ. 1710 και 1901 Α.Κ.). Επομένως οι κληρονόμοι του εγγυητή, εφόσον υπεισέρχονται στις από τη σχετική σύμβαση υποχρεώσεις του τελευταίου, ευθύνονται, κατά λόγο της κληρονομικής μερίδας τους, στην ίδια έκταση που ευθυνόταν και ο καθολικός δικαιούχος τους, δηλαδή για την πληρωμή από τον πρωτοφειλέτη τού κατά το οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού μέλλοντος να προκύψει χρεωστικού καταλοίπου, μέχρι όμως του ποσού για το οποίο εκείνος είχε εγγυηθεί, οποτεδήποτε και αν γίνει το κλείσιμο του λογαριασμού (βλ. Α.Π. 1781/2002 Ελλ.Δ/νη 45.121). Εκδοχή, κατά την οποία οι κληρονόμοι του εγγυητή ευθύνονται για το κατάλοιπο από το μετά το θάνατο του εγγυητή κλείσιμο του λογαριασμού, εφόσον αυτός εμφάνιζε παθητικό σε βάρος του οφειλέτη κατά το χρόνο θανάτου του εγγυητή και μέχρι του ύψους του παθητικού αυτού καταλοίπου, κατ' ανάλογη εδώ εφαρμογή των όσων δέχθηκε η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου (Ολ.Α.Π. 31/1997) για τον ομόρρυθμο εταίρο της πιστούχου εταιρίας, που αποχώρησε νομίμως απ' αυτή πριν από το οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, διότι οι δυο περιπτώσεις διαφέρουν ριζικά μεταξύ τους. Η ευθύνη των κληρονόμων, που υπεισέρχονται στη σχέση της εγγυήσεως, εκτείνεται στην πληρωμή του καταλοίπου κατά το οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού, οποτεδήποτε αυτό γίνει, ενώ ο ομόρρυθμος εταίρος της πιστούχου ομόρρυθμης εταιρίας ευθύνεται κατά νόμο μόνο για τα μέχρι το χρόνο της νομότυπης αποχώρησεως του από την εταιρία χρέη της τελευταίας (βλ. ad hoc Α.Π. 1437/2000 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ και Α.Π. 1781/2002, Εφ. Αθ 6121/2006, Εφ Πατρ. 379/2008, Εφ Πατρ. 954/2008 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 939 έως 945 Α.Κ., που προβλέπουν την προστασία των δανειστών σε περίπτωση, που ο οφειλέτης τους προβαίνει σε απαλλοτρίωση των περιουσιακών του στοιχείων με σκοπό τη βλάβη τους, οι προϋποθέσεις για τη διάρρηξη της απαλλοτρίωσης είναι α) απαλλοτριωτική πράξη του οφειλέτη, β) σκοπός βλάβης των δανειστών, η οποία προκαλείται με την ελάττωση, λόγω της απαλλοτρίωσης, της περιουσίας του οφειλέτη, με αποτέλεσμα η περιουσία που απομένει να μην επαρκεί για την ικανοποίηση των αξιώσεων των δανειστών και γ) γνώση του τρίτου, προς τον οποίο γίνεται

περιρίθνη
/ εισηγήτρια
Α

Β.Π.

16

3ο άρθρο της υπ' αριθμ. 1445/14 απόφασης του Π.Δ. Μελούε
 Πρωτοδικείου Αθηνών, Τριτοκλή Διαδικασίας

η απαλλοτρίωση, ότι ο οφειλέτης απαλλοτριώνει με σκοπό τη βλάβη των δανειστών. Ως απαλλοτρίωση νοείται κάθε διάθεση, δηλαδή εκποιητική δικαιοπραξία του οφειλέτη, με την οποία επέρχεται μεταβίβαση, αλλοίωση ή κατάργηση κάποιου περιουσιακού δικαιώματος. Η απαλλοτρίωση πρέπει να τελείται προς βλάβη των δανειστών. Ειδικότερα, για τη διάρρηξη της απαλλοτριωτικής πράξης του οφειλέτη, πρέπει αυτή να έγινε με πρόθεση βλάβης των δανειστών, η οποία πρέπει να θεωρείται ότι υπάρχει όταν αυτός γνωρίζει ότι με την απαλλοτρίωση του περιουσιακού στοιχείου θα περιέλθει σε τέτοια οικονομική κατάσταση, ώστε η περιουσία που του απομένει να μην αρκεί για την ικανοποίηση του δανειστή. Το στοιχείο της γνώσης πρέπει να συντρέχει κατά το χρόνο της απαλλοτρίωσης. Αρκεί και ο ενδεχόμενος δόλος όχι όμως η και η υπαίτια άγνοια ακόμη και όταν αυτή οφείλεται σε βαριά αμέλεια του οφειλέτη. Η συνδρομή του δόλου σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο δεν ασκεί έννομη επιρροή γιατί δεν καλύπτει την προϋπόθεση της ανωτέρω διάταξης (βλ. Β. Βαθρακοκούλη Ερ.Νομ.Α.Κ. τόμος Γ', Ημίτομος Γ', έτος 2006, σελ. 1141 επομ.). Την ως άνω πρόθεση του οφειλέτη πρέπει να γνωρίζει και ο αποκτών τρίτος, εκτός αν η απαλλοτρίωση γίνεται από χαριστική αιτία, οπότε τέτοια γνώση δεν απαιτείται (Α.Π. 1189/2003, Α.Π. 858/2002 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Κρίσιμος χρόνος ύπαρξης της γνώσης είναι εκείνος της απαλλοτρίωσης, μεταγενέστερη γνώση δεν ασκεί έννομη επιρροή (βλ. Β. Βαθρακοκούλη οπ.π.). Ειδικότερα, κατά το άρθρο 941 εδ. α' Α.Κ., η απαλλοτρίωση υπόκειται σε διάρρηξη, αν αυτός υπέρ του οποίου έγινε (τρίτος) γνώριζε, ότι ο οφειλέτης απαλλοτριώνει προς βλάβη των δανειστών του. Κατά δε το άρθρο 941 εδ. α' Α.Κ., αν ο τρίτος, προς τον οποίο η απαλλοτρίωση, είναι, μεταξύ άλλων, συγγενής του οφειλέτη σε ευθεία γραμμή, τεκμαίρεται ότι γνώριζε, ότι ο οφειλέτης απαλλοτριώνει προς αυτόν προς βλάβη των δανειστών του. Επίσης, κατά το άρθρο 942 Α.Κ. επί απαλλοτρίωσης από χαριστική αιτία είναι αδιάφορη η γνώση ή μη του τρίτου, ότι οφειλέτης απαλλοτριώνει προς αυτόν προς βλάβη των δανειστών του. Τέτοια χαριστική αιτία είναι και η γονική παροχή, η οποία συνιστά επίδοση από ελευθεριότητα και δεν συνάγεται το αντίθετο από το χαρακτηρισμό της στο α' εδάφιο του

άρθρου 1509 Α.Κ. ως δωρεάς, ως προς το ποσό που υπερβαίνει το μέτρο που επιβάλλουν οι περιστάσεις, αφού αυτό αποσκοπεί στο να αποκλείσει τη δυνατότητα ανάκλησής της, ως προς το μέρος που αυτή δεν αποτελεί δωρεά και όχι να τη χαρακτηρίσει, εξ αντιδιαστολής, ως επαχθή δικαιοπραξία (Α.Π. 1778/2006 Ελλ.Δ/νη 48.478, Α.Π. 1680/2002 Νο.Β. 51.1219). Ο γονέας που προβαίνει σε γονικές παροχές πρέπει να μεταβιβάζει από το ενεργητικό της περιουσίας του, δηλαδή από εκείνο που απομένει μετά την αφαίρεση των χρεών του και την εκπλήρωση των προς τρίτους υποχρεώσεών του. Διαφορετικά οι γονικές παροχές υπόκεινται σε διάρρηξη, κατά τις διατάξεις των άρθρων 939 έως 945 Α.Κ., γιατί, αν ήταν επιτρεπτές κατά νόμο, ο γονέας θα μπορούσε να προβαίνει σε γονικές παροχές με χρήματα των δανειστών του (Εφ.Λαρ. 751/2004 Ελλ.Δ/νη 46.565).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την αγωγή της η ενάγουσα εκθέτει, ότι με βάση την υπ' αριθμ. 335/88/21-01-2003 σύμβαση ανοίγματος πίστωσης με ανοικτό αλληλόχρονο λογαριασμό, που συνήφθη με την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία

στον Ασπρόπυργο, όπως οι όροι της αναλυτικά

εωρμήθουμε
Εισαγωγή

περιγράφονται στην αγωγή, χορήγησε στην εταιρεία πίστωση μέχρι του ποσού των 600.000 ευρώ, ενώ ο Κ.Λ. του Μ. με την από 21-01-2003 σύμβαση παροχής εγγύησης συμβλήθηκε ανεπιφύλακτα ως εγγυητής, παραιτήθηκε από το δικαίωμα διζήσεως και από το δικαίωμά του να προτείνει, βάσει του άρθρου 853 Α.Κ. ενστάσεις του πιστούχου κατά του δανειστή, ότι το ποσό της πίστωσης αυξήθηκε κατά το ποσό των 100.000 ευρώ, με την υπ' αριθμ. 335/88/20-11-2003 σύμβαση αυξήσεως της πίστωσης, η οποία σηνήφθη μεταξύ της ίδιας και της πιστούχου και στην οποία συμβλήθηκε επίσης ως εγγυητής με τους ίδιους όρους ο Κ.Λ.

του Μ. . Εν συνεχεία εκθέτει ότι σε εκτέλεση της ανωτέρω σύμβασης τηρήθηκαν οι υπ' αριθμ. 0026 0335 0300004677 και 0026 0335 0300012276 λογαριασμοί, που κατά την 01-04-2006 παρουσίαζαν χρεωστικό υπόλοιπο 204.495,71€ και 70.723,08€, που αναγνωρίστηκε από την πιστούχο αυθημερόν και μετά την αναγνώριση του καταλοίπου εμφάνισαν τις

4^ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ υπ' αριθμ. 1445/14 απόφασης του Πολ.μ. μελούς
 Πρωτοδικείου Αθηνών..... Γ.αυτεκί..... Διαδικασία

χρεωπιστώσεις, που επισυνάπτονται στην αγωγή, ότι οι λογαριασμοί έκλεισαν την 19-10-2006 με υπόλοιπο 218.215,76€ και 52.474,77€, ήτοι συνολικά με υπόλοιπο 270.690,53€. Περαιτέρω, εκθέτει ότι ο εγγυητής Κ.Λ.

του Μ. απεβίωσε αδιάθετος την 16-05-2005 και κατέλιπε μοναδικούς κληρονόμους τους εξ αδιαθέτου συγγενείς του ήτοι τη δεύτερη εναγομένη σύζυγό του, η οποία αποποιήθηκε την επαχθείσα σε αυτήν κληρονομία την 05-09-2005 και τον πρώτο εναγόμενο ανήλικο κατά το χρόνο του θανάτου του υιό του, ο οποίος υπεισήλθε στην κληρονομία με το ευεργέτημα της απογραφής, ότι η παραπάνω πιστούχος δεν ήταν συνεπής στις καταβολές της και ότι μετά το κλείσιμο των λογαριασμών, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 12535/2006 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία υποχρέωσε τον πρώτο εναγόμενο ως εξ αδιαθέτου κληρονόμο του αποβίωσαντος εγγυητή, να της καταβάλει το ποσό των 270.690,53€ με το νόμιμο τόκο καθώς και τα δικαστικά έξοδα. Ακολούθως, εκθέτει, ότι ο εγγυητής δυνάμει του υπ' αριθμ. 17.242/23-02-2005 συμβολαίου δωρεάς της συμβολαιογράφου Αθηνών Α.Β.Κ.

που μεταγράφηκε την 25-02-2005 στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Σπάτων στον τόμο 454 και με αριθμό 70, προέβη στη μεταβίβαση του εμπράγματος δικαιώματος της κυριότητας α) του 1/3 εξ αδιαιρέτου ενός οικοπέδου με ισόγειο οικία που βρίσκεται στο Βύρωνα Αττικής, στη θέση ΚΟΠΑΝΑ στο συνοικισμό το ΒΥΖΑΝΤΙΟ, στο Ο.Τ. με αριθμό 214, στη διασταύρωση των οδών Μηδείας αριθμ 7 και Καλλιπόλεως επιφανείας 137,75 τ.μ. β) του 1/8 εξ αδιαιρέτου του 136, κατηγορίας Ι, κληροτεμαχίου κείμενου στη θέση ΛΟΦΟΣ του Δήμου Παλλήνης Αττικής, εκτός σχεδίου πόλης και εκτός οικισμού, εκτάσεως 4.450 τμ., γ) του ποσοστού του 1/8 εξ αδιαιρέτου του υπ' αριθμ. 214, κατηγορίας Θ, κληροτεμαχίου κείμενου στη θέση ΜΑΡΙΖΑ του Δήμου Παλλήνης Αττικής, εκτός σχεδίου πόλης και εκτός οικισμού, εκτάσεως 10.000 τμ., και δ) του ποσοστού των 4/24 εξ αδιαιρέτου του υπ' αριθμ. 581, κατηγορίας Ε κληροτεμαχίου, κείμενου στη θέση ΑΝΩ ΜΠΑΛΑΝΑ του Δήμου Παλλήνης Αττικής εκτός σχεδίου πόλης και εκτός οικισμού, εκτάσεως κατά νεώτερη καταμέτρηση 2.124,65 τμ., στην

δεύτερη εναγόμενη, σύζυγό του, με σκοπό να αποφύγει την αποπληρωμή του ανωτέρω χρέους του, καθόσον δεν έχει άλλα εμφανή περιουσιακά στοιχεία από τα οποία να μπορεί να ικανοποιηθεί η ενάγουσα. Επίσης, ότι δυνάμει των υπ' αριθμ. 16466/23-06-2006 και 16467/23-06-2003 συμβολαίων δωρεάς και γονικής παροχής αντίστοιχα της συμβολαιογράφου Αθηνών Α.Β.Κ.

νομίμως μεταγραφέντων στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Αμαρουσίου στον τόμο 415 και με αριθμό 276 και στον τόμο 415 και με αριθμό 277 αντίστοιχα, ο εγγυητής μεταβίβασε στη δεύτερη εναγομένη σύζυγό του και στον πρώτο εναγόμενο υιό του το δικαίωμα της επικαρπίας και της ψιλής κυριότητας αντίστοιχα ενός διαμερίσματος υπό στοιχεία Α-2 του πρώτου υπέρ του ισογείου ορόφου οικοδομής επί οικοπέδου επιφανείας 600 τ.μ., κείμενου στη Ν. Φιλοθέη Αμαρουσίου Αττικής, εντός του εγκεκριμένου σχεδίου πόλης, επί της οδού Νεαπόλεως αριθμ 37, επιφανείας (του διαμερίσματος) 89,80 τμ., αποτελούμενο από λίβινγκ ρουμ, δύο υπνοδωμάτια, κουζίνα, λουτρό, διάδρομο, WC ξένων και εξώστες προς την οδό Νεαπόλεως και προς τους ακάλυπτους χώρους, με δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης της υπό στοιχεία Π-2 θέσης στάθμευσης αυτοκινήτου της πωλώτης και της υπό στοιχεία Υ-2 αποθήκη του υπογείου ορόφου επιφανείας 7,30 τμ. Με βάση αυτό το ιστορικό η ενάγουσα ζητεί, να διαρρηχθούν στο σύνολό τους οι ανωτέρω δικαιοπραξίες, καθότι έγιναν με πρόθεση να τη βλάψουν στα συμφέροντά της ως δανείστριας, δηλαδή ότι έγιναν από τον εγγυητή με πρόθεση να αποξενωθεί από το σύνολο της εμφανούς ακίνητης περιουσίας του και να καταστεί ως εκ τούτου αδύνατη η ικανοποίηση της απαίτησης της ενάγουσας το ύψος της οποίας υπερβαίνει κατά πολύ την αντικειμενική αξία των απαλλοτριωθέντων ακινήτων, η οποία εκτιμάται ότι ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 184.335,9€, γεγονός το οποίο γνώριζαν οι εναγόμενοι σε κάθε δε περίπτωση παρέλκει η συνδρομή του στοιχείου της γνώσης στο πρόσωπό τους λόγω της συγγενικής τους σχέσης με τον μεταβιβάσαντα οφειλέτη. Επίσης, ζητεί να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στα δικαστικά της έξοδα.

ξεωρήθη με
1 εισήγηση
Α

Συμφύλλο της υπ' αριθμ. 1445/14 απόφασης του Πρωτοδικείου Αθηνών, Τ.Α.Π. 637/2001 Διαδικασία

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή παραδεκτά εισάγεται, στο παρόν Δικαστήριο το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 7, 9, 12, 13 18 και 22 Κ.Πολ.Δ.) προκειμένου να εκδικαστεί κατά την τακτική διαδικασία και είναι ορισμένη (216§1, 117, 118 Κ.Πολ.Δ.), αφού η ενάγουσα εξειδικεύει επαρκώς με την ενσωμάτωση, στο δικόγραφο της αγωγής της, των αντιγράφων κίνησης των τηρούμενων λογαριασμών, την απαίτησή της κατά το ποσό και το είδος της (ΑΠ 1799/2007, 1778/2006 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ), το οποίο ανέρχεται συνολικά στο ποσό των 270.690,53€ (218.215,76€ + 52.474,77€). Εξάλλου, για τον προσδιορισμό του ύψους της απαίτησης ως στοιχείου του ορισμένου της αγωγής μνημονεύεται σε αυτή και η έκδοση της υπ' αριθμ. 12535/2006 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία ο πρώτος εναγόμενος υποχρεώθηκε να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 270.690,53€, μη συνυπολογιζομένου για την εξεύρεση του ύψους της απαίτησης της ενάγουσας του ποσού των 7.310€, που υποχρεώθηκε να καταβάλει ο εναγόμενος για δικαστικά έξοδα, καθότι τούτο δεν προέρχονται από την υποκείμενη σχέση από την οποία προέκυψε η απαίτηση της ενάγουσας, αλλά επιδικάζεται για τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ενάγουσα για την έκδοση της διαταγής πληρωμής. Περαιτέρω, για το ορισμένο της αγωγής παρατίθεται η αξία των απαλλοτριωθέντων ακινήτων, ώστε να συνάγεται ευχερώς η σχέση αυτής με το ύψος της απαίτησης της ενάγουσας, δοθέντος του ότι η απαλλοτρίωση απαγγέλλεται μόνο καθ' όσον μέρος ζημιώνεται αυτός που προσβάλλει την πράξη απαλλοτρίωσης, δηλαδή κατά το μέρος που απαιτείται για να καλυφθεί η απαίτησή του (Α.Π.637/2001 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ), ενώ για το ορισμένο της αγωγής, σε περίπτωση που το ύψος της απαίτησης υπερβαίνει την αξία των απαλλοτριωθέντων, δεν απαιτείται να εκτίθεται για ποια ακίνητα ζητείται η διάρρηξη, αφού σε περίπτωση που γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν η αγωγή θα απαγγελθεί η διάρρηξη των καταδολιευτικών δικαιωπραξιών στο σύνολό τους, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ικανοποίηση της απαίτησης της ενάγουσας. Περαιτέρω, για το ορισμένο της ένδικης αγωγής καθ' όσον μέρος με αυτή ζητείται η διάρρηξη ως καταδολιευτικής της δικαιοπραξίας που αφορά

το υπό στοιχείο Α-2 διαμέρισμα του δευτέρου ορόφου μιας πολυκατοικίας στο Μαρούσι Αττικής και της υπό στοιχείο Υ-2 αποθήκης, η οποία αποτελεί χωριστή οριζόντια ιδιοκτησία, αρκεί η παράθεση του συνόλου της αξίας αυτών, η οποία ανέρχεται στο ποσό των 115.526,21€, δοθέντος και του γεγονότος ότι η αξία τους υπολείπεται της απαίτησης της ενάγουσας, ώστε σε περίπτωση παραδοχής της αγωγής θα απαγγελθεί η διάρρηξη της καταδολιευτικής δικαιοπραξίας για το σύνολο των οριζοντίων ιδιοκτησιών (Α.Π. 637/2011, Α.Π. 1339/2012 και Α.Π. 113/2012 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Συνακόλουθα, τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος κατ' ουσίαν ο ισχυρισμός των εναγομένων περί αοριστίας της αγωγής. Επιπροσθέτως, η ένδικη αγωγή είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 939 επ., 941, 942, 943, 847 επ., 854, 857 Α.Κ. και 71, 176, 189, 191§2 Κ.Πολ.Δ και όσων παρατίθενται και ανωτέρω στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Επομένως, δεδομένου, ότι δεν απαιτείται η εγγραφή στα βιβλία διεκδικήσεων του άρθρου 220 Κ.Πολ.Δ., (όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 21 του ν. 3994/2011 (Φ.Ε.Κ. Α 165/25-07-2011) σε συνδυασμό με τα άρθρα 72§2 και 77 του ίδιου νόμου) ως προϋπόθεση του παραδεκτού της αγωγής, η οποία έχει ασκηθεί πριν την 25-07-2011 (ημερομηνία έναρξης εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 22 του ν 3994/2011) και ότι για το παραδεκτό της συζήτησής της δεν απαιτείται η προσκομιδή πρακτικού αποτυχίας της εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς κατ' άρθρο 214^Α Κ.Πολ.Δ. (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 19 του ν. 3994/2011 και κατά το άρθρο 73 περ. 3 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς αγωγές), ούτε η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, λόγω του διαπλαστικού της χαρακτήρα, η αγωγή πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

εωρμόθηκε
| Εισαγωγή
Α

Οι εναγόμενοι με το δικόγραφο των προτάσεών τους αφού αρνήθηκαν ως αόριστη την αγωγή, αμφισβήτησαν την ύπαρξη και το ύψος της απαίτησής της και αρνήθηκαν αιτιολογημένα τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 939 Α.Κ. Ειδικότερα, ο πρώτος εναγόμενος προέβαλε τον ισχυρισμό ότι δεν ευθύνεται για τις χρεωπιστώσεις που έλαβαν χώρα μετά το θάνατο του εγγυητή πατέρα του, που επισυνέβη την 16-05-2005, διότι αυτές δεν

Β

Σ

6ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1445/14 απόφασης του Πρωτοδικείου Αθηνών.....Τ.Αυτανό.....Διαδίκασιο

συγκαταλέγονται στο παθητικό της κληρονομίας, η οποία συνίσταται στην περιουσία, κατά το ενεργητικό και παθητικό, του κληρονομούμενου κατά το χρόνο του θανάτου του (1710 Α.Κ.) και ότι δύο μήνες περίπου μετά το θάνατο του πατέρα του το χρεωστικό υπόλοιπο ήταν μηδενικό. Ο ισχυρισμός αυτό τυγχάνει απορριπτέος ως μη νόμιμος σύμφωνα με τα όσα αναπτύσσονται και ανωτέρω στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Περαιτέρω, προέβαλαν τον ισχυρισμό περί συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 940§2 Α.Κ., ότι δηλαδή η γονική παροχή του γονέα προς το τέκνο του, πρώτο εναγόμενο, δεν συνιστά απαλλοτριώση, καθότι έγινε σε εκπλήρωση νομικής υποχρέωσης, ως τέτοιας νοούμενης της υποχρέωσης αμοιβαίας βοήθειας των γονέων και τέκνων, και ότι σε καμία περίπτωση δεν είναι καταδολιευτική, αφού κατά το χρόνο που συντελέστηκε υπήρχε καθαρή εμφανής περιουσία του μεταβιάζοντος γονέα μετά την αφαίρεση των χρεών προς τρίτους. Ο ισχυρισμός αυτός, που κατατείνει στην απόρριψη της αγωγής, συνιστά ένσταση εκ του άρθρου 940§2 Α.Κ., η οποία παραδεκτά προβάλλεται με το δικόγραφο των προτάσεων προς απόκρουση των αγωγικών ισχυρισμών (άρθρα 262, 269 Κ.Πολ.Δ.) και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Τέλος, οι εναγόμενοι προέβαλαν τον ισχυρισμό περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος της ενάγουσας της δε καταχρηστικότητας συνισταμένης στο ότι με την αγωγή διώκεται η σύζυγος, χήρα, του εγγυητή και το τέκνο αυτού, οι οποίοι δεν συνδέονται με την ένδικη σύμβαση του αλληλόχρεου λογαριασμού, του οποίου την ύπαρξη αγνούσαν, ότι οι σχέσεις τους με τους εκπροσώπους της πρωτοφειλέτιδας εταιρείας δεν είναι αρμονικές, ότι η πρωτοφειλέτιδα καταχρηστικά αρνείται να εκπληρώσει τις συμβατικές τις υποχρεώσεις και ότι η ενάγουσα καταχρηστικά στρέφεται κατ' αυτών από τη στιγμή, που ενέχονται έναντί της η πρωτοφειλέτιδα και οι λοιποί εγγυητές, ζητώντας να διαρρηχθεί ως καταδολιευτική η δικαιοπραξία που αφορά την κύρια και μοναδική κατοικία τους. Ο ισχυρισμός αυτός συνιστά ένσταση εκ του άρθρου 281 Α.Κ., ο οποίος επίσης παραδεκτά προβάλλεται με το δικόγραφο των προτάσεων προς κατάλυση του αγωγικώς ασκούμενου δικαιώματος, πλην όμως πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος,

καθότι ούτως προβαλλόμενα τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά δεν στοιχειοθετούν το πραγματικό του κανόνα δικαίου του άρθρου 281 Α.Κ., αφού δεν προσκρούουν στην καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη, το δε δικαίωμα της ενάγουσας κείται εντός των ορίων του κοινωνικού και οικονομικού επιδιωκόμενου σκοπού. Μόνο δε το γεγονός ότι η ενάσκιση του δικαιώματος επιφέρει βλάβη, έστω και μεγάλη στα συμφέροντα του οφειλέτη δεν αρκεί για να θεμελιώσει τον ισχυρισμό περί κατάχρησης (Εφ.Θεσ. 1132/2011 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Ειδικά, δε ως προς την ύπαρξη και άλλων υπόχρεων συνοφειλετών τυγχάνει απορριπτέος και για τον επιπρόσθετο λόγο, ότι ο δανειστής δικαιούται κατ' αρέσκειαν να αξιώσει το χρέος από οιονδήποτε εις ολόκληρον συνοφειλέτη, συγχρόνως ή διαδοχικώς, χωρίς να μπορεί να του αντιταχθεί η ύπαρξη και των άλλων εις ολόκληρον (ΑΚ 481) συνοφειλετών (Α.Π. 1472/2004 και Α.Π. 805/2013 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ).

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων Σ. Γ. και Δ. Η., που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και εμπεριέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του, από όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι διάδικοι είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικών εκ των οποίων γίνεται μνεία και κατωτέρω δίχως ωστόσο να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς και από τις ομολογίες των διαδίκων που συνάγονται από τα διαμειβόμενα με τα δικόγραφα τους αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθμ. 335/88/21-01-2003 σύμβασης πίστωσης σε ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό η ενάγουσα παρείχε πίστωση σε ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό, μέχρι του ποσού των 600.000€, στην πιστούχο, μη διάδικο, ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «

» κατά τους όρους και τις προϋποθέσεις που μνημονεύονται ειδικότερα στη σύμβαση. Την ανωτέρω σύμβαση υπέγραψε ως εκ τρίτου συμβαλλόμενος ο Κ. Α. του Η., πατέρας του πρώτου εναγομένου και σύζυγος της δεύτερης εναγομένης, ο οποίος εγγυήθηκε ανεπιφυλάκτως την εμπρόθεση και προσήκουσα εξόφληση κάθε

επιβεβαιώνει
η Εισαγγελέτρια

Φύλλο της υπ' αριθμ. 1445/14 απόφασης του Πρωτ. μελούς
 Πρωτοδικείου Αθηνών..... Ζαυτικί..... Διαδικασία

χρεωστικού υπολοίπου της πίστωσης πλέον τόκων και εξόδων, ενεχόμενος εις ολόκληρον με την πιστούχο ως αυτοφειλέτης για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων από την σύμβαση πίστωσης. Επίσης, παραιτήθηκε από την ένσταση δίζησης και από το δικαίωμα να προτείνει τις ενστάσεις εκ του άρθρου 853 Α.Κ. της πιστούχου κατά της Τράπεζας. Σε συνέχεια της ανωτέρω σύμβαση υπεγράφη η υπ' αριθμ. 335/88/20-11-2003 σύμβαση αύξησης της πίστωσης σε ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό, με την οποία το ποσό της πίστωσης αυξήθηκε κατά 100.000€, ανερχόμενη εφεξής (η πίστωση) στο συνολικό ποσό των 700.000€. Στην τροποποιητική σύμβαση συμβλήθηκε εκ νέου ως εγγυητής ο Κ.Α. του Μ., ευθυνόμενος με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις, που διαλαμβάνονται στην αρχική σύμβαση ανοίγματος της πίστωσης. Για την εξυπηρέτηση της ανωτέρω πίστωσης τηρήθηκαν εκ μέρους της ενάγουσας δύο λογαριασμοί ο μεν υπ' αριθμ. 0026 0335 0300004677 και ο δε υπ' αριθμ. 0026 0335 0300012276. Βάσει δε του όρου 4 της αρχικής σύμβασης χορήγησης πίστωσης η ενάγουσα είχε δικαίωμα να τηρεί για την πίστωση έναν ή περισσότερους λογαριασμούς, να συνενώνει σε έναν ή να διαχωρίζει σε περισσότερους τον έναν ή τους περισσότερους λογαριασμούς ή να μεταφέρει κονδύλια από λογαριασμό σε λογαριασμό σύμφωνα με τη λογιστική πρακτική που ακολουθεί εκάστοτε. Η πιστούχος έκανε χρήση της πίστωσης με ανάληψη από την ενάγουσα διάφορων χρηματικών ποσών (βλ. τις προσκομιζόμενες μετ' επικλήσεως από την ενάγουσα αιτήσεις της πιστούχου για χρήση της πίστωσης με ημερομηνίες 22-04-2003, 15-05-2003, 06-06-2003, 21-07-2003, 21-07-2003, 22-07-2003, 18-08-2003, 17-11-2003, 26-11-2003, 21-01-2004, 17-02-2004, 21-07-2004, 21-10-2004, 21-01-2005 και 22-04-2005). Την 16-05-2005 απεβίωσε αδιάθετος ο εγγυητής Κ.Α. του Μ. και κληρονομήθηκε εξ αδιαθέτου από τη σύζυγό του, δεύτερη εναγομένη και από τον υιό του, πρώτο εναγόμενο, ο οποίος όντας ανήλικος κατά το χρόνο της επαγωγής της κληρονομίας υπεισήλθε σε αυτήν με το ευεργέτημα της απογραφής (βλ. την υπ' αριθμ. 33/Ι/2005 ληξιαρχική πράξη θανάτου του ληξιάρχου Παλλήνης Αττικής, το υπ' αριθμ. 3554/2008 πιστοποιητικό περί μη δημοσίευσης

διαθήκης του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθηνών, το υπ' αριθμ. 6188/16-05-2007 πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης του Δήμου Χαλανδρίου Αττικής, το υπ' αριθμ. 99581/27-12-2005 πιστοποιητικό πλησιεστέρων συγγενών του Δήμου Χαλανδρίου Αττικής). Η δεύτερη εναγομένη αποποιήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα την επαχθείσα σε αυτήν κληρονομία με δήλωση της ενώπιον του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθηνών (βλ. την υπ' αριθμ. 3552/05-09-2005 έκθεση αποποίησης του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθηνών). Κατόπιν τούτου μοναδικός εξ αδιαθέτου κληρονόμος του αποβιώσαντος εγγυητή κατέστη ο πρώτος εναγόμενος, υιός του, ο οποίος λόγω της ανηλικότητάς του (γεννηθείς την 16-03-1995) υπεισήλθε στην κληρονομία με το ευεργέτημα της απογραφής, ευθυνόμενος δηλαδή για τα τυχόν χρέη της μέχρι το ενεργητικό της επαχθείσας κληρονομίας (βλ. το υπ' αριθμ. 20805/15-11-2006 πιστοποιητικό περί μη αποποίησης της κληρονομίας του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθηνών και το υπ' αριθμ. 9603/11-12-2006 πιστοποιητικό του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθηνών περί μη αμφισβήτησης του κληρονομικού δικαιώματος). Με την από 01-04-2006 επιστολή της η πιστούχος αναγνώρισε ανεπιφύλακτα το χρεωστικό υπόλοιπο του υπ' αριθμ. 0026 0335 0300004677 λογαριασμού, το οποίο έως την ανωτέρω ημεροχρονολογία ανερχόταν στο ποσό των 204.495,71€ και του υπ' αριθμ. 0026 0335 0300012276 λογαριασμού, το οποίο ανερχόταν στο ποσό των 70.723,08€ (βλ. τα από 01-04-2006 έγγραφα αναγνώρισης του καταλοίπου των υπ' αριθμ. 0026 0335 0300004677 και 0026 0335 0300012276 λογαριασμών εκ μέρους της πιστούχου). Οι ανωτέρω αναγνωρίσεις του υπολοίπου δεσμεύουν και τον εγγυητή, βάσει των όρων της σύμβασης. Την 19-10-2006 η ενάγουσα έκλεισε οριστικά την χορηγηθείσα πίστωση και τους συρόμενους από αυτούς ανωτέρω δύο λογαριασμούς (ως προς το δικαίωμα της Τράπεζας να κλείσει οποτεδήποτε την πίστωση βλ. άρθρο 47§2 του ν.δ. 17.7/13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων περί ανωνύμων εταιρειών» Α.Π. 48/2001 και Εφ. Πατρ. 712/2005 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Το κλείσιμο της πίστωσης γνωστοποίησε στη δεύτερη εναγομένη, ως ασκούσα τη γονική μέριμνα του ανηλικού τέκνου της, πρώτου εναγόμενου (βλ. την υπ' αριθμ. 3219/29-11-2006

εωρήθην
Εισκήρυξη
Α

Α

Α

Φύλλο της υπ' αριθμ. 1445/14 απόφασης του Πρωτ. μελούς
 Πρωτοδικείου Αθηνών.....**Ζαντινά**.....Διαδικασία

έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών Π.

Κ. Α.

Κατά την ημεροχρονολογία κλεισίματος της

πίστωσης το κατάλοιπο των λογαριασμών ανερχόταν για τον μεν υπ' αριθμ. 0026 0335 0300004677 λογαριασμό στο ποσό των 218.215,76€ για τον δε υπ' αριθμ. 0026 0335 0300012276 λογαριασμό στο ποσό των 52.474,77€, ήτοι συνολικά και για τους δύο τηρούμενους λογαριασμούς στο ποσό των 270.690,53€, όπως προκύπτει από τα αποσπάσματα των επίσημων βιβλίων, που τηρεί η ενάγουσα Τράπεζα, τα οποία δυνάμει του υπ' αριθμ. 9 όρου της σύμβασης χορήγησης πίστωσης παράγουν πλήρη απόδειξη για την απαίτηση της Τράπεζας από το οριστικό κλείσιμο της πίστωσης κατά του πιστούχου και των λοιπών ενεχομένων. Η συμφωνία αυτή συνιστά έγκυρη δικονομική σύμβαση (361 Α.Κ και Α.Π. 1022/2003 Χρ.Ι.Δ. 2004,432 και Α.Π. 722/2000 Τ.Ν.Π ΝΟΜΟΣ). Συνακόλουθα, εφόσον η πιστούχος δεν εναντιώθηκε αναφορικά με το κλείσιμο των ανωτέρω λογαριασμών το προκύψαν χρεωστικό υπόλοιπο λογίζεται ότι έχει αναγνωριστεί από αυτήν δυνάμει του όρου 9 της σύμβασης. Εν συνεχεία η ενάγουσα εξέδωσε την υπ' αριθμ. 12.535/2006 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία ο πρώτος εναγόμενος υποχρεώθηκε να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 270.690,53€ με το νόμιμο τόκο από την 20-10-2006 και τα δικαστικά έξοδα, την οποία επέδωσε στον καθού-νυν εναγόμενο προς γνώση του και για τις έννομες συνέπειες την 12-01-2007 (βλ. την υπ' αριθμ. 4.300/12-01-2007 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών

Π. Γ. Ρ.

και την υπ' αριθμ. 8432/05-02-2008 έκθεση επίδοσης του ιδίου ως άνω δικαστικού επιμελητή). Κατά της ανωτέρω διαταγής πληρωμής ο καθού-νυν εναγόμενος άσκησε νομότυπα και εμπρόθεσμα ανακοπή επί της οποίας εξεδόθη η υπ' αριθμ. 4134/20-01-2010 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία απέρριψε την ανακοπή και επικύρωσε την υπ' αριθμ. 12.535/2006 διαταγή πληρωμής. Ο πρώτος εναγόμενος ισχυρίζεται ότι κατά το χρόνο θανάτου του εγγυητή, την 16-05-2005, η πίστωση εμφάνιζε πιστωτικό υπόλοιπο και όχι χρεωστικό, όπως εσφαλμένα ισχυρίζεται η ενάγουσα, καθότι από την επισκόπηση του

αντιγράφου του υπ' αριθμ. 0026 0335 0300004677 λογαριασμού προκύπτει, ότι ο τελευταίος χρεώθηκε με το ποσό των 491.600€, το οποίο προέρχεται από το κλείσιμο τρίτου, άσχετου με την ανοιγείσα πίστωση, λογαριασμού, το οποίο αν δεν είχε συνυπολογιστεί για την εξεύρεση του τελικού καταλοίπου, τότε το κατάλοιπο του λογαριασμού θα ήταν πιστωτικό και όχι χρεωστικό εις βάρος της πιστούχου και των λοιπών ενεχομένων είτε από τη σύμβαση είτε από το νόμο. Ο ισχυρισμός αυτός τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος κατ' ουσίαν, διότι από τα προσκομιζόμενα μετ' επικλήσεως έγγραφα προκύπτει ότι επ' ονόματι της πιστούχου εταιρείας σε εξυπηρέτηση της ανοιγείσας με την υπ' αριθμ. 335/88 σύμβαση πίστωσης πέραν των ανωτέρω δύο προμνησθέντων λογαριασμών τηρούνταν και ο υπ' αριθμ. 0026 0335 0300004688 χορηγητικός λογαριασμός καθώς και ο υπ' αριθμ. 0026 0335 0200161069 λογαριασμός ύψεως. Περαιτέρω, αποδείχτηκε, ότι στις 26-07-2005 ο ανωτέρω χορηγητικός λογαριασμός εμφάνιζε χρεωστικό υπόλοιπο, το οποίο ανερχόταν στο ποσό των 491.600€ και ότι κατά την ημεροχρονολογία αυτή η ενάγουσα προέβη στη μεταφορά του υπολοίπου αυτού στον υπ' αριθμ. 0026 0335 0300004677 λογαριασμό πίστωσης, όπως είχε άλλωστε δικαίωμα δυνάμει των όρων της σύμβασης. Συνακόλουθα, αποδείχτηκε, ότι το κονδύλιο των 491.600€ πηγάζει από λογαριασμό που τηρούνταν σε εξυπηρέτηση της πίστωσης και σχετιζόταν με αυτή και η μεταφορά του από τον χορηγητικό λογαριασμό στον λογαριασμό πίστωσης έγινε δυνάμει συμβατικού δικαιώματος της ενάγουσας. Εκ των ανωτέρω παρέπεται ότι, αν δεν είχε λάβει χώρα ο θάνατος ο εγγυητής θα ευθυνόταν εις ολόκληρον με την πιστούχο εταιρεία για την αποπληρωμή του κονδυλίου αυτού. Μετά δε τον επισυμβάντα θάνατο του εγγυητή ο πρώτος εναγόμενος, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος του, βαρύνεται με την αποπληρωμή του εν λόγω κονδυλίου, δοθέντος του ότι, όπως εκτίθεται και ανωτέρω στη μείζονα σκέψη της παρούσας, ευθύνεται για την πληρωμή του μέλλοντος να προκύψει χρεωστικού υπολοίπου οποτεδήποτε και αν γίνει το κλείσιμο του λογαριασμού. Επομένως, ευθύνεται και για τις χρεωπιστώσεις, που έγιναν μετά το θάνατο του κληρονομούμενου και όχι για το κατάλοιπο του πιστωτικού λογαριασμού κατά το χρόνο επαγωγής της κληρονομίας ήτοι κατά το χρόνο

Περαιτέρω
| Εισαγωγή
Α

Α

Α

Φε. φύλλο της υπ' αριθμ. 1445/14 απόφασης του Πολ. μελοός
 Πρωτοδικείου Αθηνών, Τριτοβάθμια Διαδικασία

του θανάτου του κληρονομούμενου. Μετά το κλείσιμο του λογαριασμού η ενάγουσα προέβη σε έλεγχο της ακίνητης περιουσίας του εγγυητού, οπότε διαπίστωσε, ότι ο τελευταίος είχε προβεί στη μεταβίβαση της ακίνητης περιουσίας του. Ειδικότερα, δυνάμει του υπ' αριθμ. 16.466/23-06-2003 συμβολαίου δωρεάς της συμβολαιογράφου Αθηνών Α. Β. Κ.

νομίμως μεταγραφέντος στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Αμαρουσίου στον τόμο 415 και με αύξοντα αριθμό 276 και του υπ' αριθμ. 16.467/23-06-2003 συμβολαίου γονικής παροχής της ίδιας ως άνω συμβολαιογράφου, νομίμως μεταγραφέντος στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Αμαρουσίου στον τόμο 415 και με αύξοντα αριθμό 277, ο αποβιώσας εγγυητής, Κ. Λ. του Μ. μεταβίβασε λόγω δωρεάς στη σύζυγό του, δεύτερη εναγομένη και λόγω γονικής παροχής στον υιό του, πρώτο εναγόμενο κατ' επικαρπία και κατά ψιλή κυριότητα το υπό στοιχείο Α-2 διαμέρισμα του πρώτου υπέρ του ισογείου ορόφου μιας πολυκατοικίας σε οικοπέδο κείμενο στο εγκεκριμένο σχέδιο του Δήμου Αμαρουσίου Αττικής, στη θέση «Νέα Φιλοθέη» επί της οδού Νεαπόλεως αριθμ. 37 (πρώην 35) επιφανείας του μεν οικοπέδου 600 τ.μ. του δε διαμερίσματος 89,80 τμ. με ποσοστό συνιδιοκτησίας στο οικοπέδο 130/000, αποτελούμενο από λίβινγκ ρουμ, δύο υπνοδωμάτια, κουζίνα, λουτρό, διάδρομο, W.C. ξένων και εξώστες προς την οδό Νεαπόλεως και προς ακάλυπτους χώρους και συνορεύει βόρεια με πλάγιο ακάλυπτο χώρο του οικοπέδου και πέρα από αυτό με βόρειο όριο του οικοπέδου, νότια με το υπό στοιχείο Α-1 διαμέρισμα του ίδιου ορόφου, με κλιμακοστάσιο, με φωταγωγό και πάλι με το υπό στοιχείο Α-1 διαμέρισμα του ίδιου ορόφου, ανατολικά με πρασιά της πολυκατοικίας και πέρα από αυτή με την οδό Νεαπόλεως και φωταγωγό, δυτικά με οπίσθιο ακάλυπτο χώρο οικοπέδου και με διάδρομο του ορόφου, το οποίο περιήλθε στον δικαιοπάροχο Κ. Λ. του Μ. κατά τα ειδικότερα μνημονευόμενα στα ανωτέρω συμβόλαια και την υπό στοιχείο Υ-2 αποθήκη του υπογείου ορόφου της ίδιας πολυκατοικίας επιφανείας 7,30 τ.μ., με ποσοστό συνιδιοκτησίας στο οικοπέδο 4/000; η οποία συνορεύει βόρεια με την υπό στοιχείο Υ-3 αποθήκη, νότια με την υπό στοιχείο

4.08
 ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΟΥΠ' ΑΡ. 1445/14
 Πρωτοδικείου Αθηνών, Τριτοκλή Διοικητικό

την πιστούχο τροποποιητική σύμβαση, με την οποία επαύξησε το ποσό της αρχικώς χορηγηθείσας πίστωσης κατά 100.000€, γεγονός που καταδεικνύει την ομαλή λειτουργία της σύμβασης και την επαύξηση της εμπιστοσύνης της ενάγουσας προς το νομικό πρόσωπο της πιστούχου. Περαιτέρω, περί της μη συνδρομής του στοιχείου του δόλου στο πρόσωπο του εγγυητή συνηγορεί και το γεγονός ότι κατά το χρόνο της κατάρτισης των επίδικων χαρακτηριστικών δικαιπραξιών διέθετε επαρκή ακίνητη περιουσία, από την οποία θα μπορούσε να ικανοποιηθεί η ενάγουσα σε τυχόν μελλοντική απαίτησή της. Ειδικότερα, μόνο το γεγονός ότι μια δικαιπραξία έγινε χαρακτηριστικά, δηλαδή χωρίς να καταβληθεί αντάλλαγμα ή ισότιμο και αξιόχρεο αντάλλαγμα, δεν επαρκεί για να της προσδώσει το χαρακτήρα της καταδολιευτικής αλλά απαιτείται να γίνει, ενόσω η υπόλοιπη περιουσία του μεταβιβάζοντος δεν επαρκεί για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του έναντι των δανειστών. Εν προκειμένω κατά το χρόνο που έλαβαν χώρα οι επίδικες χαρακτηριστικές δικαιπραξίες ο εγγυητής διέθετε επαρκή περιουσία, η οποία θα ήταν υπέγγυα έναντι της ενάγουσας, σε περίπτωση που υπήρχε απαίτησή της εναντίον του ως εγγυητή από τη σύμβαση του αλληλόχρεου λογαριασμού. Ειδικότερα ο τελευταίος ήταν συγκύριος ενός αστικού ακινήτου στον Βύρωνα Αττικής και τριών αγροτεμαχίων στην Παλλήνη Αττικής, των οποίων η αντικειμενική αξία (εκτιμάται από την ενάγουσα ότι) ανερχόταν στο ποσό των 69.000€ περίπου (43.164,18€+7.008,75€+14.175€+4.461,76€) η δε εμπορική τους αξία κατά το χρόνο που έγιναν οι απαλλοτριώσεις ήταν κατά πολύ μεγαλύτερη. Συνακόλουθα, εφόσον δεν συντρέχει δόλος, δηλαδή πρόθεση βλάβης της ενάγουσας στο πρόσωπο του μεταβιβάζοντος, δεν πληρούνται οι κατά νόμον τασσόμενες προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό μια δικαιπραξίας ως καταδολιευτικής, όπως μνημονεύονται και ανωτέρω στη μείζονα σκέψη της παρούσας και παρέλκει η διερεύνηση της συνδρομής του στοιχείου της γνώσης ή μη στο πρόσωπο του αποκτώντος τρίτου καθώς και της ύπαρξης συγγενικού δεσμού. Εν συνεχεία αποδείχτηκε ότι ο εις ολόκληρον με την πιστούχο ευθυνόμενος εγγυητής είχε στην κυριότητά του α) το ποσοστό του 1/3 εξ αδιαιρέτου ενός αστικού ακινήτου δηλαδή ενός οικοπέδου μετά ισογείου

οικίας κείμενου στο Βύρωνα Αττικής εντός του εγκεκριμένου σχεδίου πόλης στη θέση «ΚΟΠΙΑΝΑ» του συνοικισμού «ΤΟ BYZANTION» της περιφέρειας του Δήμου Βύρωνος, στο υπ' αριθμ. 214 Ο.Τ. και επί της διασταύρωσης των οδών Μηδείας αριθμ.7 και Καλλιπόλεως, το οποίο περιήλθε σε αυτόν κατά το ανωτέρω ποσοστό με κληρονομία από τον πατέρα του Η. Α. του

Κ. , ο οποίος απεβίωσε αδιάθετος στο Βύρωνα Αττικής την 19-06-1982 και την κληρονομία του οποίου απεδέχθη με την υπ' αριθμ. 4.672/30-08-1982 πράξη αποδοχής κληρονομίας της συμβολαιογράφου Πειραιώς Ε. Β.

, νομίμως μεταγραφείσας στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Βύρωνα στον τόμο 69 και με αύξοντα αριθμό 183, μετά από αποποίηση της κληρονομίας από τη σύζυγο του αποβιώσαντος

Α. Α. β) το ποσοστό του 1/8 εξ αδιαιρέτου του υπ' αριθμ. 136 κατηγορίας Ι κληροτεμαχίου κείμενου στη θέση «ΛΟΦΟΣ» του Δήμου Παλλήνης Αττικής, εκτός σχεδίου πόλεως, εκτάσεως 4.450 τμ., το οποίο περιήλθε σε αυτόν με κληρονομία από την μητέρα του Α. Α. , η οποία απεβίωσε αδιάθετη την 11-01-1984, την κληρονομία της οποίας απεδέχθη με την υπ' αριθμ. 38.619/14-03-1988 πράξη αποδοχής κληρονομίας της συμβολαιογράφου Πειραιώς Α. Η. Β. , νομίμως

μεταγραφείσας στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Σπάτων στον τόμο 244 και με αριθμό 317 γ) το ποσοστό του 1/8 εξ αδιαιρέτου του υπ' αριθμ. 214 κατηγορίας Θ κληροτεμαχίου στη θέση «ΜΑΡΙΖΑ» του Δήμου Παλλήνης Αττικής, εκτός σχεδίου πόλεως, εκτάσεως 10.000 τμ. το οποίο περιήλθε σε αυτόν επίσης από κληρονομία από την μητέρα του την οποία απεδέχθη με την υπ' αριθμ. 38.737/20-10-1988 πράξη αποδοχής κληρονομίας της ίδιας ως άνω συμβολαιογράφου νομίμως μεταγραφείσας στον τόμο 250 και με αριθμό 409 δ) το ποσοστό του 1/4 εξ αδιαιρέτου του υπ' αριθμ. 230 κληροτεμαχίου κατηγορίας Κ, κείμενου στη θέση «ΚΟΙΠΡΕΣΙΑ» ή «ΜΑΝΤΡΙΑ ΣΚΟΥΦΟΥ» του Δήμου Παλλήνης Αττικής, άρτιο και οικοδομήσιμο, εκτάσεως 7.000 τμ., το οποίο περιήλθε σε αυτόν επίσης από κληρονομία από τη μητέρα του την οποία απεδέχθη με την υπ' αριθμ. 39.603/18-02-1992 πράξη αποδοχής κληρονομίας της ίδιας ως άνω

ωρήθαι
Εισαγωγή
Αθ

Αθ

Αθ

11ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1445/14 απόφασης του Πρωτοδικείου Αθηνών... Γαυτεράκης Δικαστής

συμβολαιογράφου, νομίμως μεταγραφείσας στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Σπάτων στον τόμο 301 και με αριθμό 93 και δ) το ποσοστό των 4/24 εξ αδιαιρέτου του υπ' αριθμ. 581 κατηγορίας Ε κληροτεμαχίου, στη θέση «ΑΝΩ ΜΠΑΛΑΝΑ» του Δήμου Παλλήνης Αττικής, εκτός σχεδίου πόλης, εκτάσεως κατά νεότερη καταμέτρηση 2.124,65 τ.μ., το οποίο περιήλθε σε αυτόν κατά το ποσοστό των 3/24 από κληρονομία από τη μητέρα του, την οποία αποδέχτηκε με την υπ' αριθμ. 38.737/20-10-1988 πράξη αποδοχής κληρονομίας της ίδιας ως άνω συμβολαιογράφου, νομίμως μεταγραφείσας στον τόμο 250 και με αύξοντα αριθμό 409 και κατά το ποσοστό του 1/24 με αγορά δυνάμει του υπ' αριθμ. 1.472/30-05-1997 αγοραπωλητηρίου συμβολαίου της συμβολαιογράφου Αμαρουσίου Ε. Γ. Β.

, νομίμως μεταγραφέντος στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Σπάτων στον τόμο 353 και με αύξοντα αριθμό 206. Περαιτέρω, αποδείχτηκε ότι ο εγγυητής τον Ιούνιο του 2004 προσβλήθηκε από καρκίνο του παγκρέατος και έκτοτε υποβαλλόταν σε συνεχείς θεραπείες, ενώ νοσηλεύόταν και για μεγάλα χρονικά διαστήματα σε διάφορα Νοσοκομεία. Λόγω της ασθένειας του και της έντονης ανασφάλειας για την έκβασή της παρείχε στη δεύτερη εναγομένη σύζυγό του με το υπ' αριθμ. 17.235/16-02-2005 ειδικό πληρεξούσιο ειδική, ανέκκλητη εντολή και πληρεξουσιότητα, όπως ενεργούσα αντ' αυτού επ' ονόματί του και για λογαριασμό του προβεί σε δωρεά εν ζωή ή αιτία θανάτου των ανηκόντων σε αυτόν ακινήτων προς οποιονδήποτε τρίτο ακόμη και προς τον εαυτό της με αυτοσύμβαση (235 Α.Κ.) άλλως να πωλήσει, παραχωρήσει, μεταβιβάσει και παραδώσει αυτά προς οποιονδήποτε τρίτο ακόμη και προς τον εαυτό της με αυτοσύμβαση. Στην χορήγηση του ανωτέρω ειδικού πληρεξουσίου προέβη, επειδή επιθυμούσε να διευθετήσει, λόγω και της αναμενόμενης δυσμενούς εξέλιξης της υγείας του, διάφορα κληρονομικά θέματα ως προς το πατρικό του ακίνητο στο Βύρωνα Αττικής (υπό στοιχείο α) και ως προς το ακίνητο στη θέση «Κοπρέσια» (υπό στοιχείο γ) για το οποίο είχε υπογράψει προσύμφωνο πώλησης. Ειδικότερα, αποδείχτηκε ότι το οικοπέδο μετά της ισογείου οικίας που ευρίσκεται στο Βύρωνα Αττικής ήταν ιδιοκτησίας του πατέρα του μεταποβιώσαντος εγγυητή,

ο οποίος (δικαιούχος) απεβίωσε αδιάθετος την 19-06-1982 και κληρονομήθηκε εξ αδιαρέτου από τη σύζυγό του και τα τρία τέκνα του Ι., Β. και Κ., εκ των οποίων η μεν πρώτη αποποιήθηκε την επαχθείσα σε αυτήν κληρονομία οι δε λοιποί μετά την αποδοχή της κατέστησαν συγκύριοι κατά το ποσοστό του 1/3 εξ αδιαρέτου έκαστος. Η βούληση όλων των συγκύριων ήταν να περιέλθει κατά πλήρη κυριότητα το ακίνητο σε έναν εξ αυτών, ώστε να μην ανακύπτουν ζητήματα από τη σχέση της κοινωρίας. Εν συνεχεία δυνάμει του υπ' αριθμ. 17.242/23-02-2005 δωρητηρίου συμβολαίου της συμβολαιογράφου Αθηνών Α. Β. Κ.

η δεύτερη εναγομένη, σε εκτέλεση του ανωτέρω ειδικού πληρεξουσίου, δώρισε στον εαυτό της με αυτοσύμβαση το ποσοστό του 1/3 εξ αδιαρέτου του ακινήτου, οικοπέδου μετά ισογείου οικίας, στη θέση «ΚΟΠΑΝΑ» του συνοικισμού «ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ» στο Βύρωνα Αττικής, επί των οδών Καλλιπόλεως και Μηδείας αριθμ. 7, το οποίο περιγράφεται κατά τα ειδικότερα και ανωτέρω. Προκειμένου δε να εκπληρώσει τη βούληση του συζύγου της, η οποία ήταν να παραμείνει το πατρικό ακίνητο σε κάποιον εκ των τριών αδερφών και να μην υπεισέλθουν είτε η ίδια είτε ο υιός του, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του, στο εν λόγω ακίνητο, που ήταν η πατρική του στέγη, δοθέντος του ότι διαισθανόταν την δυσμενή έκβαση της υγείας του λίγες μόνο ημέρες πριν τον επισυμβάντα θάνατο του συζύγου της την 16-05-2005, πώλησε το ποσοστό του 1/3 στον Ι. Α. δυνάμει του υπ' αριθμ. 17.316/12-04-2005 αγοραπωλητηρίου συμβολαίου της ίδιας ως άνω συμβολαιογράφου, ο οποίος κατέστη αποκλειστικός κύριος αυτού. Συνακόλουθα, σχετικά με τη μεταβίβαση του ανωτέρω ακινήτου δεν συνέτρεχε οποιαδήποτε μορφή δόλου στο πρόσωπο του εγγυητή, αφού αποδείχθηκε ότι μοναδικός σκοπός του ήταν η διευθέτηση των κληρονομικών ζητημάτων προ του επισυμβάντος θανάτου του. Το γεγονός ότι ο αποβιώσας εγγυητής, δεν είχε δόλο, δηλαδή πρόθεση βλάβης των δανειστών, αλλά προέβη στις εν λόγω μεταβιβάσεις για τη διευθέτηση εκκρεμών οικονομικών ζητημάτων επιρρωνύεται και από το γεγονός, ότι μετά το θάνατό του η δεύτερη εναγομένη μερίμνησε για τη διευθέτηση και άλλης εκκρεμής

3) Εμφάνιση
4) Γισσητέρια

ΚΚ

ΚΚ

12^ο φύλλο της υπ' αριθμ. μυστική απόφασης του Π.ολ.μ. μελούς
 Πρωτοδικείου Αθηνών Ταυταί Διαδικασία

υπόθεσης σχετικά με το ακίνητο, που ευρίσκεται στη θέση «ΚΟΙΠΡΕΣΙΑ» του Δήμου Παλλήνης Αττικής, την αγοραπωλησία του οποίου είχε συμφωνήσει με το υπ' αριθμ. 21.259/01-04-2002 προσύμφωνο συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Αθηνών Σ. Κ. Π. ο αποβιώσας σύζυγός της με τον Π. Σ. Σε εκτέλεση του ανωτέρω προσυμφώνου η δεύτερη εναγομένη πώλησε στον τελευταίο το ποσοστό του ¼ εξ αδιαιρέτου του ανωτέρω ακινήτου δυνάμει του υπ' αριθμ. 22.844/14-12-2005 αγοραπωλητηρίου συμβολαίου της ίδιας ως άνω συμβολαιογράφου. Τέλος, η δεύτερη εναγομένη με το υπ' αριθμ. 17.242/23-02-2005 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Αθηνών Α. Β. Κ. μεταβίβασε με αυτοσύμβαση στον εαυτό της λόγω δωρεάς δυνάμει του ανωτέρω ειδικού πληρεξουσίου τα ποσοστά εξ αδιαιρέτου επί των ακινήτων που ευρίσκοντο στο Δήμο Παλλήνης Αττικής, στη θέση ΛΟΦΟΣ, στη θέση ΜΑΡΙΖΑ και στη θέση ΑΝΩ ΜΠΑΛΑΝΑ, τα οποία κατά τα ειδικότερα στοιχεία τους μνημονεύονται και ανωτέρω. Σχετικά με τις μεταβιβάσεις των εν λόγω ακινήτων δεν αποδείχτηκε ότι έγιναν καταδολενυτικά, δηλαδή με πρόθεση βλάβης των δανειστών, στοιχείο το οποίο πρέπει να συντρέχει στο πρόσωπο του αντιπροσωπευομένου εγγυητή κατά την ημερομηνία που έλαβε χώρα η απαλλοτριώση. Εν προκειμένω τόσο κατά την ημερομηνία χορήγησης της ανέκκλητης εντολής και πληρεξουσιότητας, ήτοι την 16-02-2005 όσο και κατά την κατάρτιση της σύμβασης δωρεάς εν ζωή ποσοστών, ήτοι την 23-02-2005 δεν αποδείχτηκε ότι υπήρχε οποιασδήποτε μορφής δόλος στο πρόσωπο του εγγυητή, δηλαδή δεν είχε πρόθεση με τις εν λόγω μεταβιβάσεις να βλάψει την ενάγουσα δανειστριά του ούτε αποδεχόταν ως ενδεχόμενο το γεγονός ότι από τις πράξεις του μπορούσε να προκληθεί βλάβη στα συμφέροντά της. Τα ανωτέρω συνάγονται από το ότι κατά την ημερομηνία χορήγησης του ειδικού πληρεξουσίου το χρεωστικό υπόλοιπο του τηρούμενου υπ' αριθμ. 0026 0335 0300004677 λογαριασμού ήταν μόλις 30.000€, ενώ κατά το χρονικό διάστημα πριν από αυτό η πιστούχος είχε προβεί στην κατάθεση μεγάλων χρηματικών ποσών και σε αρκετά χρονικά σημεία το χρεωστικό υπόλοιπο ήταν μηδενικό. Επομένως, εύλογα πίστευε ότι η πίστωση θα εξακολουθούσε και στο μέλλον

να εξυπηρετείται κατά τον ίδιο τρόπο. Εξάλλου, την 18-02-2005 η ενάγουσα προέβη στην χορήγηση του ποσού των 23.000€ και την 22-02-2005 του ποσού των 100.000€, όπως εμφανίζεται στο αντίγραφο του υπ' αριθμ. 0026 0355 030012276 λογαριασμού, γεγονός που καταδεικνύει, ότι δεν συνέτρεχε ζήτημα αφερεγγυότητας ή κακής οικονομικής πορείας της πιστούχου εταιρείας. Ούτε άλλωστε αποδεικνύεται, ότι κατά την ημερομηνία κατάρτισης της δωρεάς εν ζωή είχε κοινοποιηθεί οποιαδήποτε εξώδικη δήλωση, καταγγελία, διαταγή πληρωμής ή άλλο έγγραφο, από το οποίο να προκύπτει ότι η ενάγουσα γνωστοποίησε στον εγγυητή την κακή οικονομική πορεία της πιστούχου εταιρείας και το ενδεχόμενο καταγγελίας της σύμβασης πίστωσης. Αντιθέτως, εξαιτίας της διαρκούς χορήγησης πιστώσεων και της μη εμφανιζόμενης αδυναμίας της πιστούχου να ανταποκριθεί στην αποπληρωμή τους ο εγγυητής εύλογα πίστευε ότι η σύμβαση εξελισσόταν ομαλά. Ούτε άλλωστε ο ισχυρισμός της ενάγουσας, ότι δηλαδή υπήρχαν δυσμενή στοιχεία σε βάρος του θανόντος εγγυητή από ακάλυπτες επιταγές καταχωρημένες στο σύστημα ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ επαρκεί για να στοιχειοθετήσει τη συνδρομή του στοιχείου του δόλου στο πρόσωπό του, καθότι από την επισκόπηση του αντιγράφου της καρτέλλας του αποβιώσαντος εγγυητή προκύπτει ότι τόσο η ημερομηνία έκδοσης των διάφορων επιταγών ανάγεται σε χρόνο μετά το θάνατό του όσο και η καταχώρηση της μη πληρωμής τους στο σύστημα έχουν λάβει χώρα μετά την ημερομηνία θανάτου του την 16-05-2005. Επομένως, μη συντρέχοντος του στοιχείου του δόλου, αποκλεισμένης της συνδρομής και του ενδεχόμενου δόλου, της βαριάς αμέλειας δε μη επαρκούσας, δεν δύναται να απαγγελθεί η διάρρηξη των προμηθειών δικαιοπραξιών ως καταδολεντικών και ως εκ τούτου η κρινόμενη αγωγή τυγχάνει απορριπτέα ως αβάσιμη κατ' ουσίαν. Τα δικαστικά έξοδα των εναγομένων πρέπει, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος εκ μέρους τους, να επιβληθούν σε βάρος της ενάγουσας λόγω της ήττας της, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας (176, 189§1 και 191§2 Κ.Πολ.Δ.).

επιβλήθηκε
είσοδη

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

